

Svazek České divadlo VI je posledním svazkem řady České divadlo ve Spisech Jana Nerudy, vydávaných v Knihovně klasiků. Tvoří jej *Divadelní táčky*, obsahující divadelní fejetony psané ve formě vypravování herců, hereček, operních pěvců a zpěvaček, případně dirigentů, překladatelů a vydavatelů dramatické literatury, správních činitelů, spolupracovníků a přátel divadla. Všechny tyto osoby a osobnosti, údajní autoři fejetonů, byly Nerudou, jak z textu vyplývá, vyzvány k napsání osobní vzpomínky či životního zážitku. Jejich příspěvky pak byly Nerudou zredigovány, po nerudovsku osobitě a svérázně opraveny a upraveny, takže oprávněně mohou být řazeny mezi práce Nerudovy.

Všechny fejetony ve svazku otištěné, uvedené vstupní Nerudovou statí *Činoherní recenzent* △ *praví*, byly uveřejňovány v Národních listech v r. 1880 (od 10. ledna do 28. prosince) a v r. 1881 (od 4. ledna do 17. března). Svazek obsahuje celkem 53 fejetonů. Z nich 32 fejetonů bylo ještě za života Nerudova shrnuto v knihu pod názvem *Divadelní táčky. Uvádí a svádí* △. *Večer první* a vydáno u Dr. Grégra a F. Dattla v Praze r. 1881. K těmto 32 fejetonům přiřadil později vydavatel Karel Rožek Dodatky k Prvnímu večeru Divadelních táků; je to dalších 11 fejetonů stejného charakteru, otiskovaných v Národních listech v r. 1881 (od 6. ledna do 17. března). Takto rozšířené Divadelní tákky byly vydány K. Rožkem u F. Topiče v r. 1912 jako XXXV. sv. Nerudových Sebraných spisů. Naše vydání této podoby knihy Divadelní tákky je tedy druhé.

Ve vlastním oddíle Divadelních táků bylo ponecháno řazení provedené Nerudou. Dodatečně přičleněný oddíl Dodatků byl uspořádán chronologicky.

Základem našeho vydání je kniha *Divadelní tákky*, publikovaná ještě za života Nerudova, u Dodatků otisky fejetonů v Národních listech. Rozdíly mezi zněním Divadelních táků v časopise a v knižním vydání uvádíme dále v různočtení, přičemž na prvním místě citujeme text, který tiskneme, na druhém místě znění v Národních listech, a připojujeme i datum časopiseckého otisku:

Str. 9 12. 10. 1880 — 2 recenzent △ praví] recenzent praví; 3 Čtvrt století] △ Čtvrt století; 12 vstoupiti] vstoupit; *pod čarou v NL ještě poznámka*: Zahajujeme zde řadu fejetonů divadelních. Vlastně mozaiku drobných povídek a zpráv, anekdot a událostí — delších i kratších, veselých i opravdových, již historických i časově nových, vesměs ale majících vztah k dějům českého divadla a k osobnostem jakkoli s ním spojeným. Nemá to

být pouhé jen Decamerone *personálu* českého divadla pražského. Je známa tklivá i bohatá historie české divadelní Múzy, a je tedy zcela pochopitelné, že obecenstvo naše zajímají nejen osobnosti nyní umělecky činné, nýbrž že je zajímá *vše*, co kdy s důležitým tím ústavem souviselo nebo dodnes souvisí, celá přítomnost i vše, co stav nynější během mnohých desíletí připravovalo a k němu přispívalo. — „Mozaikou“ budou i tyto fejetony naše: dávné s dnešním, osobní s všeobecným, pražské s venkovským, veřejné se soukromým bude se střídat, jak se nám právě namane. Nebudou tu vyprávět jen činní členové divadla pražského a společnosti venkovských, nýbrž také diletanti, dramatičtí spisovatelé, divadelní recenzenti, pamětníci, kdokoli. — Zajisté je doba nynější našemu fejetonnímu podniku zcela přízniva a interes obecenstva o věci divadelní právě co nejživější. A přiznáváme se, že článečků svých chcem zároveň použít k tomu, abychom interes ten udrželi a možno-li ještě zvýšili: na prospěch dobudování divadla Národního a zajištění osudů jeho příštích.—; **12** 8. r. 1881 — II] XXXIII; 2 Pan J. L. Turnovský] Kronikář; 25 a někdy] jakož někdy; **14**, 13 ve vlasteneckém] ve vlastenském; 20 byl dostatek] bylo dostatek; **16**, 19 opravy] opravu; 25 divadla] v NL připojena šifra T.; **17** 13. 10. 1880 — III] II; 3 pan Boleslav Jablonský] Boleslav Jablonský; **18**, 22 filologie] filologii; filosofie] filosofii; fyzika] fyziku; 23 historie] historii; botanika, zoologie a mineralogie] botaniku, zoologii a mineralogii; **19**, 3 Vesnu] Vesna; 6 Život divadelní soustředil se] Život divadelní pak se soustředil; **20**, 9 Žižkův meč] Hadrián z Římsů; 37 naučným] naučným; **22** 7. 12. 1880 — IV] XXI; 8 myšlenky] myšlenky; **23**, 11 několik dopisů] několik ještě dopisů; **24**, 32 činnosti] součinnosti; **25**, 9 ani představenstvo] ani ředitelstvo; 17 Výtečný...] v NL odstavec; 24 zanikly hry české] zanikly úplně hry české; **26**, 3 J. Maýrovi] J. N. Maýrovi; 8 s neunavnou horlivostí] s neunavenou horlivostí; 9 nehoda] náhoda; 14 při provozování] při provození; 27 vlasteneckou] vlastenskou; 28 tohoto koncertu] toho koncertu; **28** 19. 10. 1880 — V] III; 18 jako rek] jakoby rek; **29**, 15 všimnul] všimnul; 27 nevydržel to však nikdy] ale nevydržel to nikdy; 30 výdatně pomáhal] vydatně pomahal; **30**, 26 na procházkách] po procházkách; **31**, 20 hru v divadle!] hru v divadle.; 29 navštívil] navštívil; **32** 23., 24. a 25. 11. 1880 — VI] XVII; 30 nápadně krátké] nápadně krátké; **36**, 25 veliký] velký; 26 jako by se jen u našeho stolu] jako by se byl jen u našeho stolu; **37**, 7 rozličné] rozličné; 18 k bezmyšlenkovému] k bezmyšlenkovému; **38**, 9 sahám] sáhám; **41**, 21 myšlenek] myšlenek; **42**, 13 myšlenky] myšlenky; **45** 20. 11. 1880 — VII] XVI; 8 a 30 ředitelem] řiditelem; **46**, 33 Marinka] Márinka; **47**, 2 vštípena] vštípena; 14 Vždyť ani Jan Hus] Vždyť i Jan Hus; 28 posavádní] posavádní; **48** 9. 11. 1880 — VIII] IX; 3 pan Ferdinand Čenský] Ferdinand Čenský; **50**, 23 ve všech prostorách] ve všech prostorech; **52** 10. 11. 1880 — IX] X; 12 honem] honem-honem; 15 k další] k dálší; **53**, 17 z nejbližších stanic vystoupí, avšak nadarmo.] z nejbližších stanic snad vystoupí. Avšak nadarmo; 28 tělesná] tělesní; **55** 16. 11. 1880 — X] XIII; **56**, 27 že tedy musí něco] že tedy něco musí; 31 Co jest to „hezké“ ?]

Co je to „hezké“?; **57**, 6 někomu jinému.] někomu jinému!; 8 Dostavník přijel.] Dostavník přijel!; **13** Pistoriusova.] Pistoriusova!; 17 rozloučiti] rozloučit; **59** 1. 12. 1880 — XI] XX; **62** 26. 10. 1880 — XII] VI; 5 z olomúckého] z olomuckého; **64**, 32 začali] začli; **65**, 16 olomúcký] olomoucký; **66** 20. 10. 1880 — XIII] IV; 29 věděla rady. Vypůjčila] věděla rady a vypůjčila; **67**, 2 do velkého] do velikého; **68** 30. 11. 1880 — XIV] XVIII; **70**, 1 vyniká jeden] vyniká hlavně jeden; **71** 1. 12. 1880 — XV] XIX; **72**, 9 tenkráte] tenkrát; **74** 6. 1. 1881 — XVI] XXXII; 8 a byla tedy právě] a byla právě tedy; **77** 8. 12. 1880 — XVII] XXIII; **80** 14. a 16. 12. 1880 — XVIII] XXV; 3 Jak krásná] Jak krásna; 10 Budu vypravovat. —] Budu vypravovat! —; **81**, 38 nelitostná] nelítostná; **82**, 4 v očích] v očích jejích; **83**, 9 slyšet bylo] slyšeti bylo; **84**, 14 ucházeli se o mou ruku] ucházeli se tu o mou ruku; 31 na určité místo] na obvyklé místo; **85**, 2 ne více] ne víc; 2 býti] být; **86**, 13 otevřela] odevřela; 15 „Konečně!] v NL bez odstavce; **87**, 3 Jak krásná] Jak krásna; **88** 13. 11. 1880 — XIX] XII; 31 originálního] originelního; **89**, 14 v Braničích] v Braniborech; **90**, 27 českou operu] českou zpěvohru; 36 moje překvapení] mé překvapení; 37 s kterým bych byl si přál jít] s kterým bych byl přál si jít; **91**, 2 cizím] našim; 6 instrumentací] instrumentaci; 20 než Smetanova] nežli Smetanova; 23 z matematiky zaznamenal] z matematiky tam zaznamenal; 26 mohútnosti] mohutnosti; **93** 17. 11. 1880 — XX] XIV; 5 z omrzelosti] z rozmrzelosti; 26 na veškeru strast] na veškerou strast; **94**, 3 takže si dnes věru na ni] takže si dnes na ni věru; 7 vystoupila] vystoupla; **95** 17. 11. 1880 — XXI] XV; **97**, 1 do oblékárny] do oblekárny; 8 vše odpuštěno.] vše odpuštěno. — Po letech setkala jsem se opět se svou přítelkyní v Praze. Přišla mne pozdravit, jedouc na svých cestách právě Prahou. — Bylo to navečer a právě v den mé benefice. V garderobě mne Stázi už oblíkala, tu moje přítelkyně, spatřivši dlouhou moji vlečku, mimovolně si vzpomněla opět na tehdejší událost na jevišti oděském. Doložila: „Kdybych svého času vlastníma očima nebyla spatřila, jak nebohý Šuft do moře *spadl*“ — ona pevně věří v mou nevinnost dodnes —, „vsadila bych se, že jsem jej právě teď za soumraku viděla zde před divadlem, zrzavého a kulhavého, zcela v staré té jeho podobě. Ještě mne překvapilo, že tak volně a bez náhubku před divadlem choditi smí...“ — Vtom však dáno již třetí znamení, slyším klepání na dvéře garderoby a Křtínův hlas se ozve: „Pro-o- -osím, dámy, za-a-a-číná se.“ — V rychlosti jsme si stiskly 'ruce, já pak spěchala na jeviště hráti hraběnku z Autrevalů v Scribově Ženském boji.; **98** 4. 1. 1881 — XXII] XXIX; 5 stará] stara; 32 ředitel] ředitel; **99**, 10 Vůbec jsem byla po celý večer] Vůbec jsem po celý večer byla; 18 připomínati jen okamžiky světlé] připomínati okamžiky jen světlé; **100** 5. 1. 1881 — XXIII] XXX; 3 rozená] roz.; 10 neráda] nerada; **102**, 2 Julie Pospíšilová] paní Julie Pospíšilová; 11 radostí úplně zříci] radostí zříci; **103**, 1 ovšem neráda;] ovšem nerada; 10 po namáhavé] po namahavé; 32 namáháním] namaháním; **105**, 1 na dvéře] na dveře; 2 dvéře] dveře; **106** 8. 12. 1880 — XXIV] XXII; 22 svého engažementu] svého engažementu

gementu; **107**, i návěstních] návěstních; jmeno] jméno; 4 musil přece jen zpívat; po Lindě] musil přece jen zpívat, po Lindě; 13 zasedl jsem] zasednul jsem; 21 nedýchaje] nedychaje; 23 jmeno] jméno; 31 úsudky... nečinily nijak na něho] úsudky... nečinily nějak na něho; **108** 20. 10. 1880 — XXV] V; 15 engažement] engagement; **109**, 18 Hrdina se dlužil] Hrdina si dlužil; **110**, 3 býti] být; **111** 28. 12. 1880 — 12 na hraní nebylo] na hraní divadla nebylo; **112**, 32 Hlídač nejzuřivějšího druhu] v *NL odstavec*; **114** 10. 11. 1880 — XXVII] XI; **115** 28. 12. 1880 — XXVIII] XXVII; 4 ano byl jsem] ano — byl jsem; **117** 8. 12. 1880 — XXIX] XXIV; **118** 4. 1. 1881 — XXX] XXVIII; 27 Jakž mi srdce] Jakž mi tu srdce; **121** 28. 10. 1880 — XXXI] VII; **122**, 36 již úplně rozebráno] již rozebráno; **123**, 38 než sem člověk dojde] než sem jeden dojde; **124**, 16 návěstí] návěstí; **125** 6. 11. 1880 — XXXII] VIII; 14 poručí] poručí; 29 hašteří] haštěří; **126**, 16 zaplatil pokutou] zaplatil pokutu; **128**, 24 Ó ne — ticho, Pšt!] Ó ne — ticho, pšt!; **131** 6. 1. 1881 — XXXIII] XXI; **133** 11. 1. 1881 — XXXIV] XXXIII; **138** 18. a 19. 12. 1881 — XXXIV] XXXIII; **145** 22. 1. 1881; **147**, 22. 1. 1881 — XXXVII] XXXVI; **149** 26. 1. 1881 — XXXVIII] XXXV; **153** 3. 2. 1881 — XXXVIII] XXXV; **157** 8. a 9. 12. 1881 — XL] XXXIX; **165** 23. 2. 1881 — XLI] XL; **168** 23. 2. 1881 — XLII] XLI; **170** 11. 3. 1881 — XLIII] XLII; **175** 17. 3. 1881 — XLVI] XLIII.

Při úpravě textu jsme postupovali stejným způsobem jako u předcházejících svazků. Textové úpravy byly provedeny na těchto místech:

- Str. 13: na domluvy *Zlobického* m.... *Zdobnického*;
- 15: *Zámek* podvádí mistra m. *Záměr*...;
- 23: poprvé dne 20. září 1842 m. ... 1844 (dle *NL*);
panna *Grösserova* m. ... *Grösserová* (dle *NL*);
- 25: *Prigione di Edinburgo* m. *Prigione di Edimburgo*;
- 156: *dohrála* hudba m. ... *pohrála*.

*

V časopise Paleček v roce 1881 byly otištěny ještě dva Nerudovy anonymní příspěvky s divadelní tematikou, knižně dosud nevydané. Protože jejich zařazení do textu by porušilo kompoziční celistvost Divadených táčků, otiskujeme je na tomto místě:

ČEŠTINA NA ČESKÉM JEVIŠTI

„Tumlujte se, tumlujte se!“ křičel jednoho dne divadelní mistr o osmé hodině ranní na jevišti Královského zemského českého divadla. „V devět začne zkouška; musíme být fertik, nechceme-li dostat notný auspuc. Pan — tento — má režii, a to víte, jaký je to masivkrobián!“ — „Ech což, v devět,“ ozval se kdesi za kulisami hlas „vykoukaného“ dělníka. „Oni

to s časem neberou tak akorát. Napíše-li se zkouška v devět, začnou prubírovat v deset. Myslejí si holt, co neudělám dnes, udělám zejtra, a mají recht.“ — „Maj cu moc řečí!“ zvolal kárvě mistr. „Daj rač pozor, aby to šlo od fleku.“ — „Aha, aby moh dřív sedět u Fleků,“ zabručel dělník do vousů. — „Tuhle komedii nám byl čert dlužen,“ zlobil se mistr. „Potřebujeme frsenkunk, flukverk, potřebujeme asi patnáct dekorací, o frescštykách ani nemluvím! Má-li pak rekvizitář připravenou donrmasinu? Taky štajnšlák a plechšauer přijde! Vindmašina je na hadry; ale do toho nám nic není, ať si to rekvizitář zodpoví. — Kam to věšíte tu felsengegend? Ta musí přijít až do čtvrté kulisy!“ — „Ve čtvrté kulise mám všechny laufy plny,“ ozval se hlas z půdy. — „Poslouchají, voni dělají na tom šnúrbodnu samé konfuse!“ rozhorlil se mistr. „Řekl jsem přec, že felsengegend musí přijít do čtvrté kulisy! Co tam mají za dekorace?“ — „Šlosgarten, fraje gegend a valdgegend.“ — „Jsou tam ale čtyry laufy; co je na čtvrtém?“ — „Nic, utrh se kvicht —“ — „Když se utrh, musí se navázat. Aushengujou tu felsengegend, přivážou silným pantlem kvicht, aby to vydrželo přes dnešní forštelunk. Sem dopředu, namísto té felsengegend, přijde gotický bógn k tomu altdajč ritrsálu. Do druhé kulisy přijde bauernštube; vlevo dvěře se štafly, u štaflů klandr. Pamatujte si to všickni, abysme neměli malér. A nyní postavíme dekoraci do prvního frvandlunku. Spustějí šlosgartn.“

— Rozkaz mistrův byl za okamžik vyplněn; nádherná zahrada s vodomety a vzácnými stromy snesla se z půdy. Veškeří dělníci chopili se díla, aby zahradu vykráslili. Mistr nařizoval, kam se má co umístit, a dělníci připevňovali podporami a vrtáky jednotlivé keře a sochy. Rozmluva byla asi tato: „Ten kebiš nestojí tam dobře, musí přijít dál do hinrgruntu.“ — „Ta grupa je cu moc velká; nesmíme toho naflákat plnou bínu.“ — „Dopředu pod strom postavte rasenbank; ale strom se viklá, proč ho nepřiporujete? Musí se k němu dát ještě jeden šprajc, aby stál fest. Dejte sem dva pory, já ho připoruju sám.“ — „Na druhou stranu ještě jeden róznbuš a dost; víc frescštyků sem nedáme.“ — Zatím přiblížila se devátá hodina; režisér a inspicient objevili se na jevišti, mistr ohlásil, že je „fertik“, režisér pokynul inspicientovi, by zazvonil, výkonné členové shromázdili se znenáhla na jevišti, načež je režisér vážně oslovil: „Bitte, wir fangen an! Im Hintergrunde links ist der Haupteinang in den Garten; auf der rechten Seite ist das Haus. Also, erste Szene!“ — „Milostpaní — prosím — slečinko!“ ozval se zpívavým přízvukem sípavý, úctyplný hlas inspicientův, který se blížil s usmívavou tváří a mžourajícíma očima k tlupě živě se bavících dam a pánů. „Prosím — začíná se!“ — Z budky napovědovy ozvalo se mrzuté bručení a hned nato byla zkouška v plném proudu.

Paleček 1881, č. 7

Vystoupil na jeviště, ale kdyby mu byl napověda napovídala kanónem, nebyl by otevřel *komická* ústa. Jediné, co po chvíli z hrdla úzkostlivě vypravil, bylo: „Dyt sem to eště včera věděl — —“ Obecenstvo se ovšem rozesmálo. Ale smích tento dodal mu odvahy. „No co se smějete,“ promluvil znova, „*dyt sem eště nic neřek!?*“ Obecenstvo smálo se ještě víc, ale náš komik zbaven byl trémy. Povídala potom mnoho a neušel potlesku.

Paleček 1881, č. 24